

2. Алексеенко М. Б. Воспроизводство основных фондов промышленности, эффективность их исследования / М. Б. Алексеенко, П. С. Балицкая, Л. Г. Торбенко. – Л.: Вища школа. – 1978. – 171 с.

3. Алексеенко Л. М. Економічний тлумачний словник / Л. М. Алексеенко, М. Б. Олексієнко. – Тернопіль: «Астон». – 2003. – 220 с.

4. Антология экономической классики: в 2 т. / Предисловие и сост. И. А. Столярова, при участии З. А. Басыровой. – М.: МП Эконом: Ключ. – 1993. – Т. 1.: В. Петти, А. Смит, Д. Рикардо. – 475 с.

5. Ареф'єв О. В. Стратегія інвестування підприємств / О. В. Ареф'єв, І. А. Тульпа // Вісник Харк. нац. ун-ту ім. В. Н. Карамзіна. – 2014. – № 502. – С. 37–41.

6. Балабанов И. Т. Основы финансового менеджмента. Как управлять капиталом? / И. Т. Балабанов. – М.: Финансы и статистика. – 1998. – 384 с.

7. Безуглий А. Основні фонди та наслідки державної амортизаційної політики / А. Безуглий // Економіка України. – 2013. – № 3. – С. 5–12.

8. Богатко Н. Справедливая стоимость основных средств: методы ее определения / Н. Богатко // Все о бухгалтерском учете. – 2015. – № 67. – С. 5–9.

Комінко В. М., ст. гр. ФСГм-12
Луцишин О. О., к.е.н., доцент

УПРАВЛІННЯ АКЦІОНЕРНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Питання управління акціонерним капіталом є особливо актуальним для вітчизняних підприємств. У зв'язку зі складною політичною та економічною ситуацією в Україні підприємства не можуть повною мірою реалізовувати переваги акціонерної форми власності. Від ефективності управління акціонерним капіталом залежить безпосередньо фінансовий стан підприємства, конкурентоспроможність та довгострокові перспективи.

Однією з найсерйозніших проблем, з якою стикаються підприємства, є правильне формування і управління капіталом. Капітал, як правило, виступає в ролі головного вимірювача ринкової вартості підприємства.

Для успішного функціонування підприємству необхідно правильно управляти наявним в його розпорядженні власним капіталом. Власний капітал включає в себе різні за своїм економічним змістом, принципами формування і використання джерела фінансових ресурсів: статутний, резервний, додатковий капітал і нерозподілений прибуток. Склад джерел формування власного капіталу може бути змінений в залежності від форми власності.

Статутний капітал для більшості підприємств є стартовим джерелом фінансових ресурсів і представляє суму коштів засновників, необхідну для забезпечення статутної діяльності. Величина статутного капіталу фіксується в установчих документах під час реєстрації підприємства, причому її зміни в

більшу або меншу сторону тягнуть за собою подальшу перереєстрацію документів.

Порядок формування статутного капіталу закріплено установчими документами і законодавством. Збільшити статутний капітал можливо шляхом випуску додаткових акцій або збільшення їх номінальної вартості. Зменшення статутного капіталу відбувається шляхом викупу частини власних акцій з метою зменшення їх кількості або в результаті зменшення їх номінальної вартості [3, с. 128].

Відповідно до Закону України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 року № 514-VI (редакція від 11.06.2017 р) мінімальний статутний капітал акціонерного товариства повинен становити 1250 мінімальних заробітних плат, виходячи із ставки мінімальної заробітної плати, що діє на момент створення (реєстрації) товариства [2]. Статутний капітал товариства визначає мінімальний розмір майна товариства, який гарантує інтереси його кредиторів.

Власний капітал (вартість чистих активів) товариства – це різниця між сукупною вартістю активів товариства та вартістю його зобов'язань перед іншими особами.

Важливу роль у складі власного капіталу відіграє і додатковий капітал, який формується в процесі господарської діяльності. Він утворюється у результаті переоцінки майна або продажу акцій вище номінальної вартості. На відміну від статутного капіталу, він не поділяється на частки, внесені конкретними учасниками (засновниками). Додатковий капітал показує загальну власність усіх учасників.

В акціонерних товариствах відповідно до чинного законодавства в обов'язковому порядку повинен створюватися резервний капітал. Підприємства створюють резервний капітал з метою покриття збитків. Він формується за рахунок відрахувань з чистого прибутку або позитивної різниці, яка виникає при формуванні статутного капіталу в іноземній валюті. Резервний капітал використовують для виплати доходів акціонерам та іншим інвесторам.

Для більшості підприємств нерозподілений прибуток є основним джерелом нагромадження майна. Нерозподілений прибуток являє собою залишок прибутку минулих років, наявний у розпорядженні підприємства, тобто використаний на споживання.

Метою управління акціонерним капіталом є зростання ринкової вартості підприємства, оптимальне поєднання джерел власного капіталу, зростання рівня рентабельності, раціональне використання капіталу, враховуючи погляди заінтересованих осіб [1, с. 96].

Таким чином, власний капітал є базою створення і розвитку підприємства і в процесі його діяльності забезпечує інтереси власників і персоналу. При управлінні власним капіталом спочатку необхідно провести аналіз діяльності

підприємства. Одним з важливих показників ефективності управління власним капіталом є показник рентабельності. Даний показник визначає результат діяльності у різних її напрямках, наприклад, рентабельність активів показує відношення між прибутком, що залишився після оподаткування, до середньої величини активів підприємства, а рентабельність власного капіталу визначається відношенням чистого прибутку від реалізації до середньорічної вартості власного капіталу. В результаті даних аналізу можна розробити загальну стратегію управління власним капіталом на найближчий період. Для правильного вибору стратегії можуть використовуватися різні математичні та економічні моделі, а також спеціальні програмні продукти.

Наявність власного капіталу і навіть його зростання не є гарантією сталого розвитку підприємства. Лише за умови раціональної структури власний капітал стає ключовим фактором розвитку. Основу для ефективного управління власним капіталом суб'єкта господарювання разом із аналізом діяльності може становити належне управління формуванням власних фінансових ресурсів.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що раціональна політика управління акціонерним капіталом дозволить підвищити ефективність функціонування підприємства.

Література

1. Березюк К. М. Управління акціонерним капіталом підприємств / К. М. Березюк // Інвестиції: практика та досвід. – 2015. – № 10. – С. 95–98.
2. Закон України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 р. № 514-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514-17>.
3. Савчишкіна Н. В. Источники формирования собственного капитала и эффективное управление им / Н. В. Савчишкіна // Инновационные технологии научного развития: сборник статей Международной научно-практической конференции. – 2016. – С. 127–129.

Красновська Н. В., ст. гр. ФСТЗм-11
Кнейслер О. В., д.е.н., професор

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Досвід функціонування розвинутих підприємств переконує в тому, що їхній стійкий розвиток залежить від сукупності таких властивостей, як гнучкість і швидкість реакції на зміни в кон'юнктурі ринку, конкурентоздатність продукції і виробництва, інвестиційна активність, висока ліквідність і фінансова стабільність, широке використання інноваційних факторів для саморозвитку.

При цьому слушно зазначає Островська О. А., що «умовою і гарантією виживання й розвитку будь-якого підприємства в конкурентному середовищі,